

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.223 van 18 juni 1996
in de zaak A. 67.775/X-6202.**

In zake : Johan BAELE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. CARRE,
kantoor houdende te GENT,
Oudenaardsesteenweg 52

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Volksgezondheid,
2. het Instituut voor Veterinaire Keuring,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. STUBBE,
kantoor houdende te BRUGGE,
Karel van Manderstraat 123.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 22 februari 1996 namens Johan BAELE werd ingediend door zijn raadsman Guy CARRE, advocaat te Gent, om, eensdeels, de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van d.d. Kringhoofd KK14, Dr. W. DE ROOVER van het INSTITUUT VOOR VETERINAIRE KEURING, Inspectiedienst Keurkring Oudenaarde d.d. 26 januari 1996, waarbij ten aanzien van verzoeker geen keuropdrachten voor het IVK meer werden toegekend met ingang vanaf 26 januari 1996, als bewarende maatregel, en dit naar aanleiding van de zaak BAELE Herman te Sint-Lievens-Houtem", en om, anderdeels, een dwangsom te vorderen "gezien de onwil van tegenpartijen van 1200 BEF per uur die verzoeker niet kan keuren";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 maart 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 juni 1996, op welke datum de zaak wordt uitgesteld tot de terechtzitting van 4 juni 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. CARRE, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat C. VANDENBERGHE die, loco Advocaat M. STUBBE verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is een zelfstandige dierenarts die met een opdracht bij het Instituut voor veterinaire keuring werd belast.

1.2. Tegen Herman BAELE, broer van verzoeker, loopt een gerechtelijk onderzoek, onder meer, in verband met het gebruik van verboden middelen in de veeteelt.

Blijkens een op 30 januari 1996 aan het hoofd van de keurkring Oudenaarde afgelegde verklaring deed verzoeker op het bedrijf van Herman BAELE "het praktijkwerk" alsmede "het officiële werk als practiserende dierenarts".

1.3. Bij brief van 26 januari 1996 deelt het hoofd van de keurkring Oudenaarde aan verzoeker de bestreden beslissing mede die luidt als volgt :

"Naar aanleiding van de zaak BEALE Herman te St.-Lievens-Houtem werd mij door de Leidend Ambtenaar telefonisch opdracht gegeven U met ingang van 26/01/1996, en dit als bewarende maatregel, geen keuropdrachten voor het IVK toe te kennen.

Dit schrijven bevestigt mijn telefonische melding van 25/01/1996".

2. Over de procedure.

2.1. Overwegende dat het Instituut voor veterinaire keuring een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid is, ingedeeld in de categorie A als bedoeld in de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut; dat de bestreden beslissing uitgaat van een ambtenaar van voormeld Instituut en niet uitgaat van de Belgische Staat zodat deze buiten de zaak dient gesteld te worden;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en

dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem berokkent als volgt omschrijft :

"Dat het verlies van inkomsten hoe dan ook vaststaat : een verbod om keuringsopdrachten uit te voeren betekent een financieel verlies van 25.000 BEF. per week of $\pm$ 1.200.000 BEF. per jaar.

Dat het nadeel van verzoeker echter meer is dan louter pecuniair.

Dat verzoeker gestigmatiseerd wordt omdat hij de broer is van een verdachte, terwijl andere personen -die misschien nauwere professionele banden hebben met Herman BAELE- ongemoeid gelaten worden.

Dat door de bestreden maatregel verzoeker een etiket opgeplakt krijgt waardoor hij verdacht gemaakt wordt en afgekeurd, enkel en alleen omdat hij de broer is van iemand die criminele feiten gepleegd zou hebben.

Dat dit hem in een slecht daglicht plaatst bij zijn collega's, maar ook ten overstaan van de directie en het personeel van de instelling (het slachthuis) waar hij controle uitoefende.

Dat -weze het met schending van het beroepsgeheim aan het beroepsverbod van verzoeker grote ruchtbaarheid gegeven werd hetgeen ook zijn faam verder aantastte : verzoeker werd in de kranten ook omschreven als 'vetmester' - ten onrechte, want verzoeker is totaal geen vetmester.

Dat dit nadeel niet louter weggewerkt kan worden door een annulatiearrest, dat misschien maar over enkele jaren uitgesproken zal worden, terwijl verzoeker ondertussen het voorwerp zal zijn van allerlei gissingen nopens zijn betrouwbaarheid en zijn professionele mogelijkheden als keurder met de dag afnemen.

Dat geruchten en gissingen in de loop van de tijd een eigen leven gaan leiden, zodat verzoeker -tegen de tijd dat hij ingevolge een annulatiearrest zijn functie opnieuw kan uitoefenen- naderhand nooit meer in dezelfde serene sfeer zal kunnen optreden als keurder";

3.2. Overwegende dat het pecuniair nadeel dat door de bestreden beslissing berokkend wordt in geval van vernietiging niet moeilijk te herstellen is; dat, wat de aantasting van verzoekers reputatie als dierenarts betreft, opgemerkt moet worden dat verzoeker erkend heeft zowel "het praktijkwerk" als "het officiële werk als practiserende dierenarts" in het bedrijf van Herman BAELE te hebben uitgevoerd; dat het feit dat de goede naam van verzoeker in het gedrang komt, dan ook veeleer het gevolg lijkt van het feit dat hij werkzaam was in een bedrijf waar verboden middelen werden aangetroffen, dan van het feit dat hij voorlopig geen keuropdrachten bij het Instituut voor veterinaire keuring mag uitvoeren; dat het bestaan van het risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel derhalve onvoldoende is aangetoond; dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden, vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen;

4. Over de vordering tot het opleggen van een dwangsom.

4.1. Overwegende dat de verwerping van de vordering tot schorsing de verwerping van de vordering tot het opleggen van een dwangsom impliceert,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De Belgische Staat wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien juni 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS

M. VRINTS.